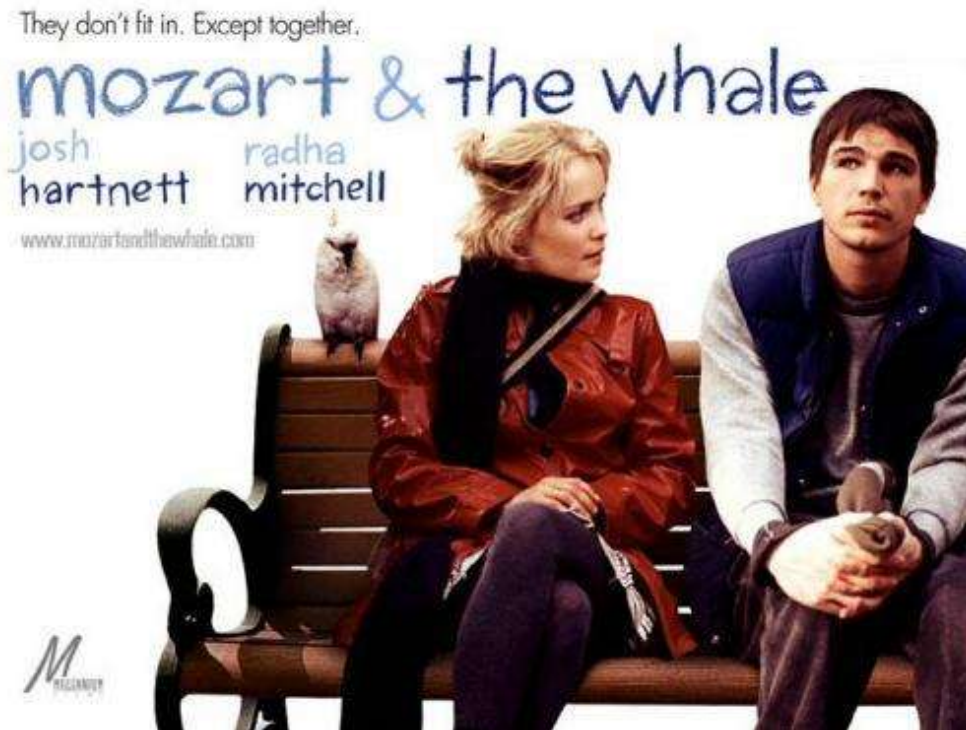

Η ΖΩΗ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ “ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥ”

Στο πλαίσιο της παγκόσμιας ημέρας ατόμων με ειδικές ανάγκες, το Λύκειό μας πήρε την πρωτοβουλία να προβάλλει εντός τριών διδακτικών ωρών την ταινία **“Mozart and the whale”**.

Η πρώτη προβολή της ταινίας πραγματοποιήθηκε το 2005 με σκηνοθέτη τον Petter Næss. Πρόκειται για μία ρομαντική ιστορία ανάμεσα σε δύο ανθρώπους διαγνωσμένους με Asperger.

Ο Donald, ένας ιδιαίτερα ευφυής άνθρωπος , με μεγάλες όμως δυσκολίες που αφορούν τις κοινωνικές συναναστροφές, γνωρίζει την Isabelle μια όμορφη και ενδιαφέρουσα νεαρή, την οποία την διακατέχει ένας έντονος αυθορμητισμός και χαρακτηρίζεται επίσης από ορισμένες ευαισθησίες. Οι δύο νέοι τρέφουν από την πρώτη στιγμή μία έντονη έλξη ο ένας για τον άλλον. Τα προβλήματα όμως που αντιμετωπίζουν στην προσπάθεια να έρθουν πιο κοντά, να συντονιστούν και να προσαρμοστεί ο ένας με τον άλλον, κάνουν την σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ τους ιδιαίτερα ξεχωριστή και ίσως για πολλούς, περίεργη.

Μέσα από αυτήν την ιστορία λοιπόν, έχουμε την ευκαιρία να δούμε την ζωή από την πτυχή δύο ανθρώπων στους οποίους έχει προσκολληθεί η ταμπέλα του “διαφορετικού”. Γίνονται ευδιάκριτες ορισμένες συμπεριφορές που εκπροσωπούν το Asperger, για παράδειγμα η υψηλή λειτουργικότητα, η δυσκολία στην ανάπτυξη ανθρώπινων σχέσεων ,η ευαισθησία στο άκουσμα ορισμένων ήχων ,όπως και η συχνή αποτυχία στην διαχείριση των συναισθημάτων.

Αυτά ήταν και τα στοιχεία της ταινίας που την κάνουν ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα στον κόσμο. Σύμφωνα με διάφορες κριτικές η ταινία ήταν ευχάριστη και συγκινητική. Παρόλαυτα βέβαια δεν λείπουν και ορισμένες κριτικές σύμφωνα με τις οποίες η ταινία θεωρήθηκε σε ορισμένα σημεία βαρετή. Σίγουρα όμως

όλοι συμφωνούν στην τρομερή υποκριτική ικανότητα των ηθοποιών.

Παρατηρούμε στις μέρες μας μία τάση αποκλεισμού και εκδήλωση στερεοτυπικών αντιλήψεων απέναντι σε άτομα που παρουσιάζουν κάποιες ασυνήθιστες συμπεριφορές. Πολλοί δηλαδή είναι αυτοί που τα αντιμετωπίζουν με αρνητισμό. Στην πραγματικότητά όμως δεν αποτελούν τίποτα άλλο παρά κάποιες από τις ιδιαιτερότητες που ο καθένας μας διαθέτει.

Αυτός ήταν και ο σκοπός της προβολής αυτής της ταινίας. Να γίνει δηλαδή επιτέλους αντιληπτό πως το να είσαι διαφορετικός δεν αποτελεί μειονέκτημα. Η ομορφιά αυτού του κόσμου στηρίζεται στην μοναδικότητα κάθε ανθρώπου, ο οποίος είναι απαραίτητο να εισπράττει σεβασμό, αγάπη και βοήθεια από τους γύρω του. Είναι τρομερά λυπηρό να βλέπουμε ανθρώπους περιθωριοποιημένους και απομονωμένους από την κοινωνία μόνο και μόνο επειδή έχουν κάποια ιδιαιτερότητα. Ο καθένας μας μπορεί να προσφέρει κάτι σε αυτόν τον κόσμο και αξίζει σωστή αντιμετώπιση από τους πάντες. Εμείς έχουμε το χρέος να βοηθάμε τέτοια άτομα να ενταχθούν στην κοινωνία για να μπορέσουν να προοδεύσουν και να διεκδικήσουν οτιδήποτε τους ανήκει. Η αλήθεια είναι πως ο άνθρωπος δεν μπαίνει συχνά στην διαδικασία να βάζει τον εαυτό του στην θέση κάποιου άλλου. Μόνο εάν βρεθεί ο ίδιος σε αντίστοιχη κατάσταση αναλογίζεται και κατανοεί πόσο αρνητικά επιδρά η κοινωνία σε

ορισμένα άτομα τα οποία κάποιος αποφάσισε να τα ορίσει ως “μη αποδεκτά”.

Χρειάζεται να θυμόμαστε όμως, πως πάνω από όλα είμαστε άνθρωποι , για αυτό και θα πρέπει να μας διακατέχει η συμπόνια, η ανοχή, η κατανόηση όπως και η αλληλεγγύη. Ας σκεφτούμε πόσο πιο όμορφος θα ήταν ο κόσμος μας αν κυριαρχούσαν σε αυτόν οι συγκεκριμένες αξίες και προπάντων η αγάπη. Γιατί άμα το καλοσκεφτεί κανείς, ποιοι είμαστε εμείς που θα καθορίσουμε τί αποκαλείται “φυσιολογικό” και τι όχι;